

KONRAD SUTARSKI

Ha úgy tudnánk távozni

Nagy Gáspár temetéséről hazafelé

*Ha tüntető bíborban távoznánk és nagy lázrózsákkal
fenséges hidakat hagyva magunk után a vizek fölött
vagy abogy vakmerőn ugrik le a Nap a nyugati égről
hogy újra fölloboghasson másnap
bearanyozva a köveket a földet az eget
és az éneklő madarak torkát*

*De hatalmasak a mi sebeink és a lidérceink
amelyek belénk költöztek mint a nyomorúság vírusai
talán túl kegyesen engedték nekik
hogy sejtjeink legtitkosabb zugába is betolakodjanak
és a lélek hálósobájának a repedéseibe*

*Végül ha nem is bíborban hanem csak fakón
hagynánk magunk mögött a hidakat mint a Hold
vagy ha nem nappal akkor legalább éjjel
tudnánk a csillagok láncába belekapaszkodni
vagy mint a pók lebegni alá a mennyezetről*

*De még ez sem adatik meg vigaszul nekünk
csak egy néma kereszt és szerény kis balom
és valamelyik barátunk sóhajtsa
amíg ez a sóhaj ott árvalkodik a szélben*

(Fordította Csoóri Sándor)